

мо че липсват писмени документи, въпросът е наистина спорен, още повече като се има пред вид, че в трагичния момент турските власти са нямали изобщо представа за политическата мисия на младия човек, не са го подозирали и издирвали. Точната информация за неговата дейност се получава едва след като приключва последвалото продължително разследване на инцидента. При тези уговорки, версията за предателство става абсолютно нереалистична. Въпреки всичко, петното за „възможното предателство“ на Чорапчиев остава задълго в съзнанието както на някои русенци, така и на емигрантските среди. Каравеловите вестници „Свобода“ и „Независимост“, без да извършват някакво журналистическо разследване, продължават да публикуват нападки по адрес на русенския учител. В кампанията срещу него се включва и Ботев със своята сатира „Послания от небето“⁴².

Години по-късно, когато след Освобождението по инициатива на останалите живи български революционери се създава общонародният комитет „Единство“, в който членуват самият Любен Каравелов, Иван Вазов, Никола Обретенов, Тома Кърджиев, Янко Ангелов, Панайот Хитов и други известни поборници, за председател на русенския „частен“ комитет е избран не кой да е, а бившият „гнусен шпионин“ Чорапчиев⁴³. Ако тези изстрадали борци за свобода действително вярваха в истината за неговото предателство, те никога не биха го избрали за председател на този комитет.

Независимо от неприятностите, които Иван Чорапчиев е принуден да преодолява, той в продължение на дълго време преди Освобождението активно участва в обществения и културен живот на нашите сънародници. Избран е последователно за член на русенския Привременен смесен епархийски съвет. Не по-малко впечатляваща е и следосвобожденската му биография. В периода 1879 и лятото на 1880 г. той е последователно мирови съдия и член съдия на Русенския апелативен съд⁴⁴. През 1886 г. той е назначен за председател на Окръжния съд в Стара Загора⁴⁵, а в началото на 90-те години, е привлечен отново в ръководството на Общината в Русе, където продължава да работи до 1899 г. Междувременно Иван Чорапчиев е избран за председател на културно-просветното дружество „Дунав“, става съосновател на русенското дружество „Червен кръст“, член е на ръководството на новоучредената Първа българска търговска банка, член на управителния съвет, а по-късно и председател на Първо българско застрахователно дружество „България“⁴⁶. Заема този пост цели 13 години - от 1890 до 1903 г. В списъка на членовете на Народната партия в Русе наред с имената на поборниците П. Хитов, Хр. Иванов-Големия, Никола Българов и редица други общественици, на едно от първите места стои и това на Иван Чорапчиев. Във всички тези постове